

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1988

18 MAART 1988

WETSVOORSTEL

**waarbij een voorrecht wordt
toegekend aan het slachtoffer van
een misdrijf of oneigenlijk misdrijf**

(Ingediend door Mevr. Merckx-Van Goey,
Mevr. Leysen en de heer De Roo)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De hypotheekwet kent een voorrecht toe aan een aantal schuldeisers : de verhuurder, de verkoper van roerende goederen, de hotelhouder, hij die kosten maakt tot behoud van een roerende zaak, enzovoort. Bijzondere wetten voorzien ook een aantal voorrechten, onder andere ten bate van de Schatkist.

In geval van faillissement of kennelijk onvermogen van een schuldenaar is er één soort schuldeisers die meestal in de kou blijven staan. Dat zijn de slachtoffers van onrechtmatige daden in de zin van de artikelen 1382 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Het slachtoffer van een verkeersongeval zal worden vergoed door de verzekeraar van de aansprakelijke automobilist. Het slachtoffer van een onvoorzichtige voetganger zal niet dezelfde zekerheid hebben : een voetganger is niet verplicht zijn burgerlijke aansprakelijkheid te verzekeren. Het slachtoffer van een opzettelijk misdrijf kan helemaal niet rekenen op de tussenkomst van een verzekeraar : deze laatste is niet verplicht tussen te komen in geval van opzettelijk veroorzaakte schade.

Het slachtoffer van een aanslag op personen of eigendommen heeft niet gevraagd schuldeiser te worden van de dader : het slachtoffer is schuldeiser

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1988

18 MARS 1988

PROPOSITION DE LOI

**établissant un privilège au profit de la
victime d'un délit ou d'un quasi-délit**

(Déposée par Mme Merckx-Van Goey,
Mme Leysen et M. De Roo)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi hypothécaire accorde un privilège à une série de créanciers, parmi lesquels le bailleur, le vendeur de biens meubles, l'hôtelier, celui qui expose des frais pour la conservation d'un bien meuble, etc. Des lois spéciales prévoient également une série de privilèges, notamment en faveur du Trésor.

En cas de faillite ou de déconfiture d'un débiteur, une catégorie de créanciers sont généralement laissés pour compte. Ce sont les victimes d'actes illicites au sens des articles 1382 et suivants du Code civil.

La victime d'un accident de la circulation sera indemnisée par l'assureur de l'automobiliste responsable. La victime d'un piéton imprudent n'aura pas la même certitude, étant donné qu'un piéton n'est pas tenu de s'assurer en responsabilité civile. Quant à la victime d'un délit intentionnel, il serait vain qu'elle escompte l'intervention d'un assureur, aucun assureur n'étant tenu d'intervenir en cas de dommage causé volontairement.

La victime d'un attentat contre des personnes ou des biens n'a pas demandé à devenir le créancier de l'auteur de celui-ci : elle l'est devenue malgré elle.

geworden tegen wil en dank. Toch is dit slachtoffer geen bevoorrechte schuldeiser. Een verhuurder of een verkoper kunnen hun schuldenaars wel vrij kiezen. Zij worden niet gedwongen schuldeiser te worden van hun huurders of kopers. Zij hebben wel een voorrecht.

Er wordt bijgevolg voorgesteld een voorrecht te verlenen aan het slachtoffer van een onrechtmatige daad, om de moderne terminologie te gebruiken, of van een misdrijf of oneigenlijk misdrijf, om de terminologie van de wet te gebruiken.

Dit voorrecht zou kunnen gelden voor een bepaald maximumbedrag : bijvoorbeeld 3 000 000 frank, ook al is deze grens, zoals iedere andere, vrij willekeurig bepaald.

De personen die gesubrogeerd worden in de rechten van het slachtoffer, zoals verzekeraars en mededaders die met andere daders *in solidum* waren verbonden, zouden dit voorrecht in geen geval mogen inroepen. De eersten, omdat zij dank zij de verzekeringstechnieken een winstgevende operatie nastreven. De tweede groep, omdat zij deze bescherming niet verdienen.

De voorgestelde regeling zou geen terugwerkende kracht hebben : zij zou slechts toepasselijk zijn op de schadegevallen die na haar inwerkingtreding zijn veroorzaakt.

T. MERCKX-VAN GOEY
A. LEYSEN
J. DE ROO

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In Titel XVIII van Boek III van het Burgerlijk Wetboek, vervangen door de wet van 16 december 1851, wordt artikel 19, gewijzigd door de wet van 1 augustus 1930, het koninklijk besluit n° 290 van 30 maart 1936, het koninklijk besluit van 19 december 1939, de wet van 3 januari 1946, de besluitwet van 25 februari 1947, de wetten van 24 december 1962, 12 april 1965 en 28 juni 1966, het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967, de wetten van 18 december 1968, 29 juli 1969, 26 maart 1971, 10 april 1971, 13 april 1971, 23 juli 1971 en 28 juli 1971, 13 januari 1977 en 22 januari 1985, aangevuld als volgt :

« 3^oter. De schuldvordering van het slachtoffer van een misdrijf of oneigenlijk misdrijf, zonder dat het bedrag daarvan 3 000 000 frank mag te boven gaan.

Het voorrecht geldt niet ten bate van degenen die in de rechten treden van de schuldeiser aan wie zij betaald hebben ».

Cette victime n'est cependant pas un créancier privilégié. Par contre, un bailleur ou un vendeur jouissent d'un privilège, alors qu'ils peuvent choisir librement leurs débiteurs et qu'ils n'ont donc pas été contraints de devenir les créanciers de leurs locataires ou acheteurs.

Nous proposons par conséquent d'établir un privilège au profit de la victime d'un acte illicite, pour utiliser la terminologie moderne, ou d'un délit ou d'un quasi-délit, pour utiliser la terminologie légale.

Ce privilège pourrait par exemple s'appliquer à concurrence d'un montant de 3 millions de francs, encore que cette limite, comme toute autre, soit fixée assez arbitrairement.

Les personnes qui sont subrogées aux droits de la victime, telles que les assureurs et les coauteurs qui étaient tenus *in solidum* avec d'autres auteurs, ne pourraient en aucun cas se prévaloir de ce privilège, les premiers parce qu'ils poursuivent un but lucratif en mettant en œuvre les techniques d'assurance, les seconds parce qu'ils ne méritent pas cette protection.

La disposition proposée n'aurait pas d'effet rétroactif : elle ne s'appliquerait qu'aux dommages occasionnés après son entrée en vigueur.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

Au Titre XVIII du livre III du Code civil, remplacé par la loi du 16 décembre 1851, l'article 19, modifié par la loi du 1er août 1930, l'arrêté royal n° 290 du 30 mars 1936, l'arrêté royal du 19 décembre 1939, la loi du 3 janvier 1946, l'arrêté-loi du 25 février 1947, les lois des 24 décembre 1962, 12 avril 1965 et 28 juin 1966, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967, les lois des 18 décembre 1968, 29 juillet 1969, 26 mars 1971, 10 avril 1971, 13 avril 1971, 23 juillet 1971, 28 juillet 1971, 13 janvier 1977 et 22 janvier 1985, est complété comme suit :

« 3^oter. La créance de la victime d'un délit ou d'un quasi-délit, sans que son montant puisse excéder 3 millions de francs.

Le privilège ne profite pas à ceux qui sont subrogés aux droits du créancier auquel ils ont payé. »

Art. 2

Deze wet is van toepassing op schuldvorderingen die voortkomen uit schadegevallen die na haar inwerkingtreding werden veroorzaakt.

8 maart 1988.

T. MERCKX-VAN GOEY
A. LEYSEN
J. DE ROO
J. ANSOMS
J. VAN LOOY

Art. 2

La présente loi s'applique aux créances qui résultent de dommages causés après son entrée en vigueur.

8 mars 1988.
